

[Litten Hansen.]

filmstøtteområdet hos den til enhver tid sidende kulturminister, sådan som vi gjorde det under behandlingen af det forrige forslag.

I virkeligheden så vi gerne en øget decentralisering på området. Vi har tidligere flere gange fra denne talerstol givet udtryk for protest mod lukningen af filmworkshoppen i et finansår, idet vi har anset filmworkshoppen som et godt eksempel på, hvordan en decentralisering af det statsligt støttede kulturarbejde kunne foregå.

Vi har også bemærket, at ministeren forventer Workshoppen genåbnet pr. 1. april 1977, og skulle han komme til at glemme det, skal vi nok minde ham om det, også selv om det tilsyneladende bliver i kamp mod højre side i denne sal.

I øvrigt skal vi kun beklage, at filmlovens § 11, stk. 2, nr. 3, kun omtaler én workshop; vi så gerne, at der stod værksteder, for nu også at få det på dansk. Vi har tidligere under film- og tv-debatten i foråret talt om, hvad man kunne bruge sådanne workshops til, bl. a. netop også i forbindelse med tv.

Af dette skulle gerne fremgå, at vi altså ikke kan støtte de forskellige forslag om at få Workshoppen lukket permanent, hvad enten det kommer fra venstre, kristeligt folkeparti eller til min forbløffelse oven i købet også fra hr. Bernhard Baunsgaard, selv om det havde en anden formulering dér.

I småtingsafdelingen glæder vi os over, at filmarbejderforeningen, FAF, har fået indstillingsret – eller formentlig og forhåbentlig får det – med hensyn til valget af filmfaglige medlemmer af filminstitutets bestyrelse.

Vi skal i øvrigt udtrykke vores tilfredshed med den åbenhed, der ligger i bemærkningerne til lovens kap. 5 vedrørende statens filmcentral, hvor der lægges op til en noget mere fleksibel genredimensionering, end vi har været vant til. Når der står, at filmens kategori og formål snarere end dens længde er afgørende for, om den egentlige film falder inden for filmcentralens virkefelt, er det, hvor indlysende det end kunne lyde, virkelig nye toner, og vi kan kun håbe, at denne fleksibilitet vil brede sig og danne skole og være med til at nedbryde de kunstige skel, som i dag i hvert fald bevillingsmæssigt består mellem kortfilm og biograffilm. Det er bl. a. denne kunstige opdeling, som har medført, at filmjuryen kun har kunnet give

tabsudligning til biograffilm, skønt det formentlig er den såkaldte frie kortfilm, det vil altså sige en dokumentarfilm, som er produceret uden støtte fra statens filmcentral, der har haft det største tabsudligningsbehov.

Ifølge ministerens forslag skal filmloven til revision igen senest i 1980–81, og vi mener, det er rigtigt at udskyde en egentlig principdiskussion. De forløbne 4 år har været en indkøringsperiode for helt nye støtte- og styrelsesprincipper, og indkøringen har som bekendt heller ikke været uden problemer, hvad den kraftige bestyrelsesudskiftning tydeligt viser.

Venstresocialisterne skal derfor støtte ministerens forslag om at lade filmloven fortsætte mere eller mindre uændret frem til 1980–81. Til den tid vil vi nemlig også vide mere om, hvad landscentralen for undervisningsmidler kommer til at betyde for produktionen og distributionen af ikke-spillefilm, og vi vil vide mere om de levende billeders indplacering i et eventuelt kommende lokalt tv-projekt, afhængigt af hvordan den nye radiolov kommer til at se ud. Endvidere vil vi til den tid vide betydeligt mere om, hvad ophævelsen af biografbevillingssystemet i 1972 på lang sigt kommer til at betyde for biografmiljøet her i landet.

Måske skal vi så i 1980 tale om en sammenlægning af filminstitutet og statens filmcentral, og i hvert fald skal vi nok have en principdiskussion om statslig fuldfinansiering af spillefilm og kunstnerisk betydningsfulde film og eksperimenter med demokratisering af filmmediet som sådan.

Lembourn (DM):

Det vil nok undre nogle af de få, der er tilbage i salen, at dengang vi lavede den filmlov, vi nu står med, sagde man om den, at det var verdens bedste filmlov. Jeg havde selv en del med tilblivelsen at gøre og er selvfølgelig glad for denne betegnelse, og jeg synes også selv, at det var en strålende lov.

Jeg vil derfor gerne sige, inden vi tager fat på at diskutere, hvad der muligvis kan gøres bedre, at den efter min bedømmelse på mange områder har virket glimrende. Det har vist sig, at der var langt større talentmasse, end man troede, og det har været muligt at lave en lang række danske film af meget høj kunstnerisk standard. Der har været fejltagelser imellem, afgjort, og der har været nogle, som bestemt ikke var særlig talentfulde. Men at dette lille land